AFRICA

UN CONTINENT ÎN OFENSIVĂ PE FRONTUL BALONULUI ROTUND

Intrarea **Africii** în circuitul continentelor cu o activitate fotbalistică de primul ordin nu mai reprezintă astăzi un fapt nou. Evenimentul s-a produs, cu energie și constanță, de mai mulți ani și se poate spune că acum, „continentul negru" traversează o rapidă și plină de succese etapă de consolidare a acestei apariții în primele planuri ale soccerului mondial. Trebuie să remarcăm că, prima după cele două continente de prima forță a fotbalului, **Europa și America de Sud, Africa** este aceea care a ajuns să pună pe picioare tot eșafodajul sistemului competițional internațional, devenit clasic, pentru surorile sale mai mari în ale fotbalului, începînd cu competițiile rezervate cluburilor și terminînd cu propria întrecere dedicată echipelor naționale, care își are în aceste zile programată etapa finală.

Organismele de conducere internațională a vieții fotbalistice africane cunosc o perfecționare neîncetată ; instalațiile dedicate fotbalului se înmulțesc într-un ritm neîncetat ; prezența formațiilor din **Africa** în circuitul inter-continental se face tot mai des simțită. Cifrele privind numărul cluburilor, jucătorilor, arbitrilor, așa cum reies din ultima statistică F.I.F.A., completează în mod grăitor marșul impetuos al fotbalului african : **11359 CLUBURI ; 20 345 ECHIPE ; 501 569 JUCATORI LEGITIMAȚI ; 9 750 ARBITRI.**

De aceea, nu avem motive de mirare dacă ideea acordării organizării unui turneu final de competiție mondială unei țări africane începe să fie tot mai des pomenită. Și, probabil, că șansele unei asemenea candidaturi vor fi foarte mari atunci cînd se va definitiva organizarea ediției 1982 și, mai departe, 1986.

Cîte ceva din viața tumultuoasă, ascendentă a fotbalului african ne propunem să vă prezentăm în cele ce urmează.

Oană: UN FOTBAL SPECTACULOS, ÎN PLINĂ EVOLUȚIE...

Turneul echipei Petrolul Ploiești în Tanzania a oferit fotbaliștilor noștri un foarte bun prilej de cunoaștere a soccerului din această țară. Unele impresii își făcuseră ei din vizita echipei Young Africans în România, acum 2—3 ani. Dar contactul cu fotbalul din Tanzania, chiar la el acasă, oferă posibilitatea unor mai bune aprecieri, mai ales asupra perspectivelor de progres ale unui sport care, ca pretutindeni, a cuprins întregul „continent negru" și anunță crearea unei noi forțe fotbalistice. De aceea ne-am adresat antrenorului ILIE OANA, invitîndu-l să-și golească tolba de impresii cu care a venit din acest turneu.

— Prima impresie, la fel de puternică și stăruitoare ca următoarele, a fost primirea excelentă de care ne-am bucurat — **a început să-și deruleze filmul amintirilor antrenorul ploieștean.** Oficialitățile sportive și-au onorat din plin calitatea de gazde extrem de primitoare. Și nu numai ele. Pe măsură

TANZANIA

ce am jucat, ne-am atras și simpatia și prețuirea publicului spectator, care m-a impresionat prin obiectivitatea sa și prin dorința sa manifestată față de spectacole de calitate. Jocul nostru le-a plăcut și lor și oficialităților sportive dovadă că am fost invitați și în ianuarie 1973, după ce în iulie ne va vizita echipa **Young Africans**, campioana **Tanzaniei**.

— Cum apreciați fotbalul din această țară?

— În plină evoluție. Vă puteți da seama mai bine după cîteva jaloane: 1) fiecare școală, liceu sau colegiu, are numeroase terenuri, în proporție de 90% gazonate; 2) fiecare club are terenuri speciale de antrenament, pe lîngă stadioanele pentru jocuri; 3) acțiunea de înzestrare a fotbalului cu stadioane moderne majoritatea prevăzute cu instalații de nocturnă, continuă; clubul Young Africans, de pildă, are în proiect construirea, încă în anul acesta a unui stadion cu 50.000 locuri și a unui bazin de înot ; 4) toate stadioanele au capacități de la 15.000 de locuri în sus și cu regularitate la meciuri sînt pline; cel de la Zanzibar, opera unor tehnicieni din R.P. Chineză, mi s-a părut cel mai cochet din toate pe care am jucat și, mai ales, utilat cu o excepțională instalație de nocturnă; 5) fiecare club își construiește lîngă stadion cîte un hotel cu restaurant pentru sportivii lor și cei oaspeți : un astfel de hotel are Yong Africans (și la el am stat), altul există în Zanzibar etc.; 6) numărul spectatorilor variază între 15.000 și 25.000 iar la cele mai importante partide tribunele sînt arhipline; 6) antrenamentele sînt bine organizate și se simte mîna unor antrenori străini, printre care compatriotul nostru prof. Victor Stănculescu, a cărui echipă este cea mai bună din Tanzania și furnizează nu mai puțin de 10 jucători echipei naționale.

— Ce impresie v-au lăsat echipele ca joc?

— În general, ele sînt de nivelul formațiilor din a doua jumătate a Diviziei A de la noi. Ceea ce le caracterizează în principal sînt tehnica și calitățile fizice native ale jucătorilor. Aceștia au tehnică individuală excelentă și niște calități fizice (elasticitate, agilitate, viteză și detentă) care-i vor duce departe, în momentul în care vor accepta jocul colectiv, bine organizat așa cum demonstrează echipa antrenată de Victor Stănculescu. Asta lipsește celorlalte formații din Tanzania. În orice caz, există unele semne de progres în această direcție. Ele vor fi mai accentuate însă, pentru că, și cu asta mărturisesc o constatare specială, există o mare dorință de a realiza utile schimburi de experiență. Curînd urmează să evolueze în **Tanzania West Ham** din **Londra** și acestei echipe îi vor urma altele. Prezența unor tehnicieni străini constituie un alt sprijin prețios. Într-un cuvînt, fotbalul din **Tanzania** și în general cel din **Africa** se află după mine în plin marș de apropiere de marile forțe fotbalistice. **(p. g).**

MARILE DORINȚE ALE LUI MEKLOUFI

Vă întrebăm pe dvs., iubiți cititori, care ați avut ocazia să-i admirați într-o nocturnă de pe stadionul **Republicii**, pe artiștii balonului din **Algeria**? Cei mai mulți dintre ei făcuseră o mai mult decît onorabilă carieră în cluburile franceze. Dintre ei, **Rachid Mekloufi** trebuie considerat ca recordmanul reușitelor în aceste cluburi. Un jucător de mare rafinament tehnic și un per-

ALGERIA

fect conducător de joc, ale cărui partide de atracție măreau considerabil faima lui **St. Etiene**. Practic, perioada franceză el a încheiat-o la **Bastia**, în 1970, dar în toți acești ani, **Rachid Mekloufi** n-a rupt contactul cu fotbalul țării sale. N-a fost meci important al reprezentativei la care el să fi lipsit.

Și odată încheiată cariera în **Franța**, **Mekloufi** a revenit acasă și a devenit unul dintre cei mai respectați și mai competenți antrenori ai **Algeriei**. El și-a propus să modernizeze procesul de antrenament al echipelor de performanță din Algeria. Și, mai întîi în calitatea de antrenor al clubului armatei iar mai tîrziu în aceea de director al echipei naționale — **Mekloufi** a luptat cu toate forțele sale spre a realiza acest deziderat.

Mekloufi declara cunoscutului ziarist francez **Jacques Ferran** că efortul său nu se limitează la activitatea cu jucătorii. Coordonarea muncii antrenorilor spre îndeplinirea unor obiective mai înalte de calitate a fotbalului face parte, de asemenea, din programul său de lucru. **„Caut să aplic tot ce am asimilat în activitatea mea ca jucător**, declară cunoscutul fost internațional algerian. **Și știu că reușita muncii mele depinde în cea mai mare măsură de adaptarea unui program de antrenament care să pună în valoare calitățile naturale ale jucătorului algerian, vivacitatea și reflexele sale".**

CUPA AFRICII 1972

RECORD DE PARTICIPARE

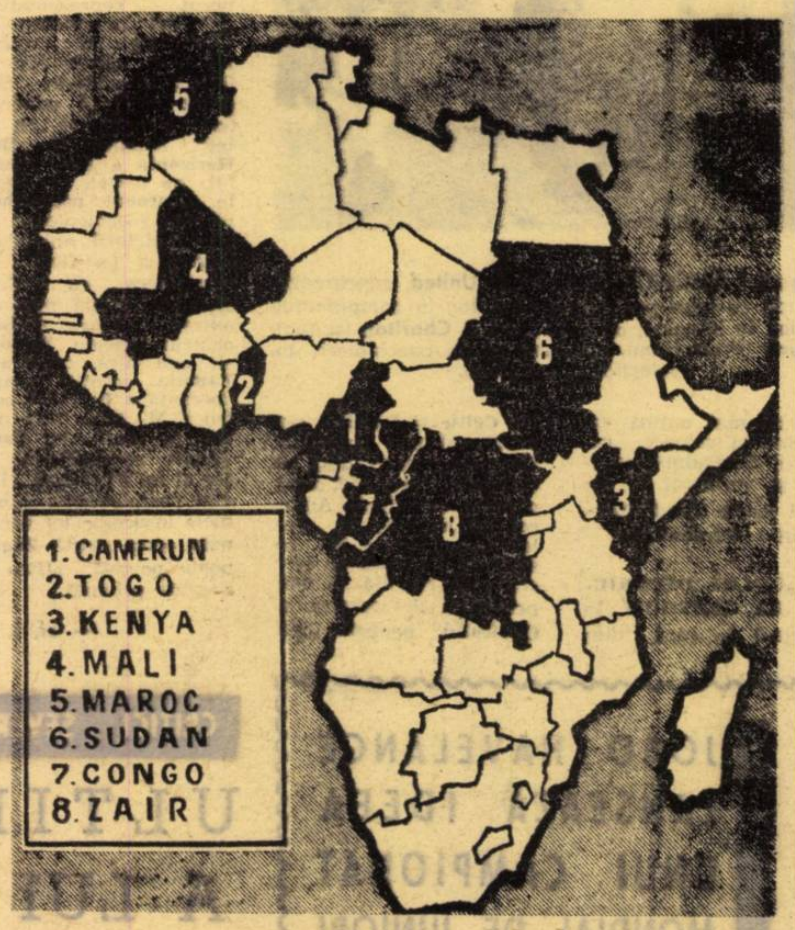

Trei participante în 1957, anul de debut al Cupei... Tot atîtea în 1959... Cinci în 1961... Zece în 1963,... 23 în 1971, ultima ediție, cea actuală.

Simple cifre, care însă exprimă evoluția acestei noi competiții continentale care este **Cupa Africii** inter-țări. În același timp, ele subliniază amploarea pe care o la fotbalul în această parte a lumii, marcată și de prima prezență a Africii la un campionat mondial, în 1970 în Mexic. Fără îndoială, Cupa a devenit o competiție extrem de populară și mult prețuită.

Avea să confirme și turneul final al ediției actuale. Organizat în Camerun, în orașele **Yaoundé** și **Douala**, în care au fost construite în acest scop două noi stadioane de mare capacitate (50.000 și respectiv 35.000 locuri), turneul final s-a desfășurat în fața unor asistențe de 20.000—35.000 spectatori. Iar întîlnirile, extrem de echilibrate (dovadă: 8 nule din 12 jocuri disputate în cadrul grupelor!), au furnizat spectacole palpitante, încheiate în multe cazuri cu surprize: eliminarea echipelor naționale din **Camerun, Sudan** și **Maroc**, favorite ale întrecerii. În grupe s-au înregistrat următoarele rezultate :

GRUPA A: Camerun—Kenya 2—1, Togo—Mali 3—3, Kenya—Mali 1—1, Camerun—Togo 2—0, Kenya—Togo 1—1 și Camerun—Mali 1—1.

CLASAMENTUL: 1. Camerun 5 p.; 2. Mali 3 p.; 3. Kenya 2 p. (3—4 golaveraj); **4. Togo 2 p.** (4—6).

GRUPA B: Sudan—Zair 1—1, Maroc—Congo 1—1, Maroc—Sudan 1—1, Zair—Congo 2—0, Maroc—Zair 1—1, Congo—Sudan 4—2.

CLASAMENTUL: 1 — Zair 4 p.; 2. Congo 3 p. (o victorie, 2 nule, 5—5 golaveraj); **3. Maroc 3 p.** (3 nule, 3—3 golaveraj); **4. Sudan 2 p.**

SEMIFINALELE: Congo—Camerun 1—0, (1—0) la Yaoundé; Mali—Zair 4—3 (1—1, 2—3).

Meciul pentru locul 3: Camerun—Zair 5—2 (5—2) la Yaoundé

FINALA : Congo—Mali 3—2 (0—1) la Yaoundé

Tabloul de onoare al Cupei: **R. A. EGIPT** (în 1957 și 1959), **ETIOPIA** (în 1961), **GHANA** (în 1963 și 1965), **ZAIR** (în 1967), **SUDAN** (în 1970), **CONGO** (1972).

ATRACȚIA Nr. 1—SPORTUL CU BALONUL ROTUND

„Decanul" **Cupei Africii**, este soliduI team al **Sudanului.** Prezent de la prima ediție, organizată chiar în **Sudan**, el n-a lipsit la nici una din edițiile următoare, devenind un obișnuit al competiției, la al cărei nivel tehnic a contribuit prin fotbalul practicat. Echipa sudaneză n-a reușit însă să guste din satisfacția finală decît o singură dată — în 1970, cînd — în fine — Cupa a intrat în posesia ei. În ediția recent încheiată, nesansa n-a fost de partea sa și echipa antrenată de **Abdel Fatea** și **Al Zoubiri** — în ciuda măiestriei și maturității acumulate în doi ani de activitate laborioasă — a fost eliminată după jocurile din grupele turneului final.

Ca și în celelalte țări africane, fotbalul ocupă un loc privilegiat în **Sudan.** Numărul cluburilor și al jucătorilor legitimați este încă relativ scăzut în raport cu populația (6.000 jucători pentru 89 de cluburi), totuși sînt create premisele unei mari dezvoltări în viitor, trecînd de la faza în care activitatea fotbalistică este concentrată în cîteva provincii centrale la o etapă de mai largă răspîndire pe tot teritoriul țării. Posi-

SUDAN

bilități umane sînt, elementele talentate abundă, a început o vastă campanie de construcții sportive. **Numai la Khartum — capitala țării — sînt deja trei stadioane moderne cu o capacitate de peste 35.000 de locuri, iar la Wad Madani un stadion de 30.000 de locuri.**

Cluburile bine organizate desfășoară o amplă acțiune de recrutare de elemente tinere și de instruire după metodele moderne ale fotbalului. În Sudan, sportul cu balonul rotund prezintă caracteristici europene, avînd la bază angajamentul fizic și o desfășurare largă, prin folosirea paselor lungi, care dezorganizează apărările adverse, obișnuite cu jocul grupat pe suprafețe limitate. Portarul **Aziz**, fundașii **Samir** și **Koka**, mijlocașii **Bushra** și **Boushara** și atacanții **Dahish** și **Djaksa** (fini tehnicieni și cu mare forță de atac) sînt cîteva din vedetele echipei reprezentative. Fosta deținătoare a Cupei își îndreaptă, acum, atenția spre turul al doilea al preliminariilor turneului olimpic, în care va avea adversari echipele **Etiopiei** și **Madagascarului.**

OZON LA PRIMUL CONTACT CU SOCCERUL DIN BENGHAZI ȘI TRIPOLI

Nu cu mult timp în urmă, au plecat în Libia, la cererea federației de fotbal din această țară, doi antrenori români, desemnați de forul nostru de specialitate: Titus Ozon și Nicolae Oaidă, *amîndoi reprezentînd generația tînără de tehnicieni ai țării noastre. Și, iată, că destul de repede avem primele vești de la cei doi tehnicieni români. Ne-a scris* Titus Ozon.

„Am fost primiți cu multă simpatie și grijă la Tripoli. Îndată am trecut la lucru. Azi Oaidă cît și eu activăm sub îndrumarea Comitetului olimpic libian care patronează întreaga activitate sportivă a țării. Oaidă a plecat la Benghazi, iar eu am rămas la Tripoli, astfel că activitatea noastră se va desfășura în principalele centre sportive ale Libiei. Misiunea noastră este de a coordona sub raportul instruirii, al antrenamentului, întreaga viață fotbalistică de performanță a țării, misiune care dovedește importanța cu care sîntem priviți aici".

Mai departe, aflăm amănunte despre campionatul primei ligi, cel care polarizează atenția iubitorilor de fotbal. La întrecere participă 11 echipe și ea se dispută tur-retur. Echipele sînt furnizate de cele două orașe importante ale Libiei. Campionatul a început în noiembrie 1971, turul terminîndu-se la 7 februarie. A doua parte a competiției a avut startul în ziua de 17 februarie. Partidele au loc de trei ori pe săptămînă, vinerea — sîmbăta — duminica. Ele sînt găzduite de principalele stadioane din Tripoli și Benghazi. *Acestea sînt frumoase construcții sportive, cu multiple terenuri. Terenul central nu găzduiește decît partidele de campionate. Pînă anul trecut aveau loc două campionate separate, unul la* Tripoli, *altul la* Benghazi. *Din sezonul 1971/72 s-a luat decizia de a se organiza o întrecere pe întreaga țară. Actuala campioană este* Uahda, *din* Tripoli.

LIBIA

Acum, cîte ceva despre jucători. Sînt buni tehnicieni, după părerea lui Ozon. *Ceea ce le lipsește este capacitatea de efort și orientarea tactică. Sub aceste aspecte trebuie concentrată atenția și antrenorii români au și discutat cu antrenorii formațiilor de prima divizie în sensurile dorite de ei.* „Intenționăm să ajungem la o mărire a volumului antrenamentelor, actualmente ale loc numai două ședințe de pregătire pe săptămînă. La unele dintre cluburile de prima divizie sînt directori tehnici de peste hotare : egipteni, tunisieni etc. Sînt și doi antrenori iugoslavi, unul dintre ei, fostul internaționaI Vidinici sosind în același timp cu noi și fiind repartizat la clubul Police din Tripoli

Responsabilitatea lui Ozon *cuprinde și echipele reprezentative. A și de tineret.* „Mă ajută fostul responsabil al selecționatei, Hasen. Am început cu multă insistență pregătirea loturilor reprezentative, programînd antrenamente comune și perfectînd și o serie de întîlniri internaționale cu echipele din Tunis, Malta, Egipt etc. În aceste zile, o delegație a Comitetului olimpic tratează în Camerun înscrierea Selecționatei Libiene la „Cupa Africii". Avem multe speranțe că vom realiza lucruri frumoase aici și că vom reprezenta așa cum se cuvine sportul românesc. Sezonul se termină la 6 mai însă meciurile continuă, mai cu seamă că între 4—15 iulie se desfășoară un important turneu dotat cu „Cupa eliberării"

Încheind, doresc să transmit multe, multe succes echipei naționale, antrenorului Angelo Niculescu în importantele meciuri cu echipa Ungariei. De asemenea transmitem, Nicolae Oaidă și eu, urări de succes tuturor sportivilor români".

Tripoli, martie